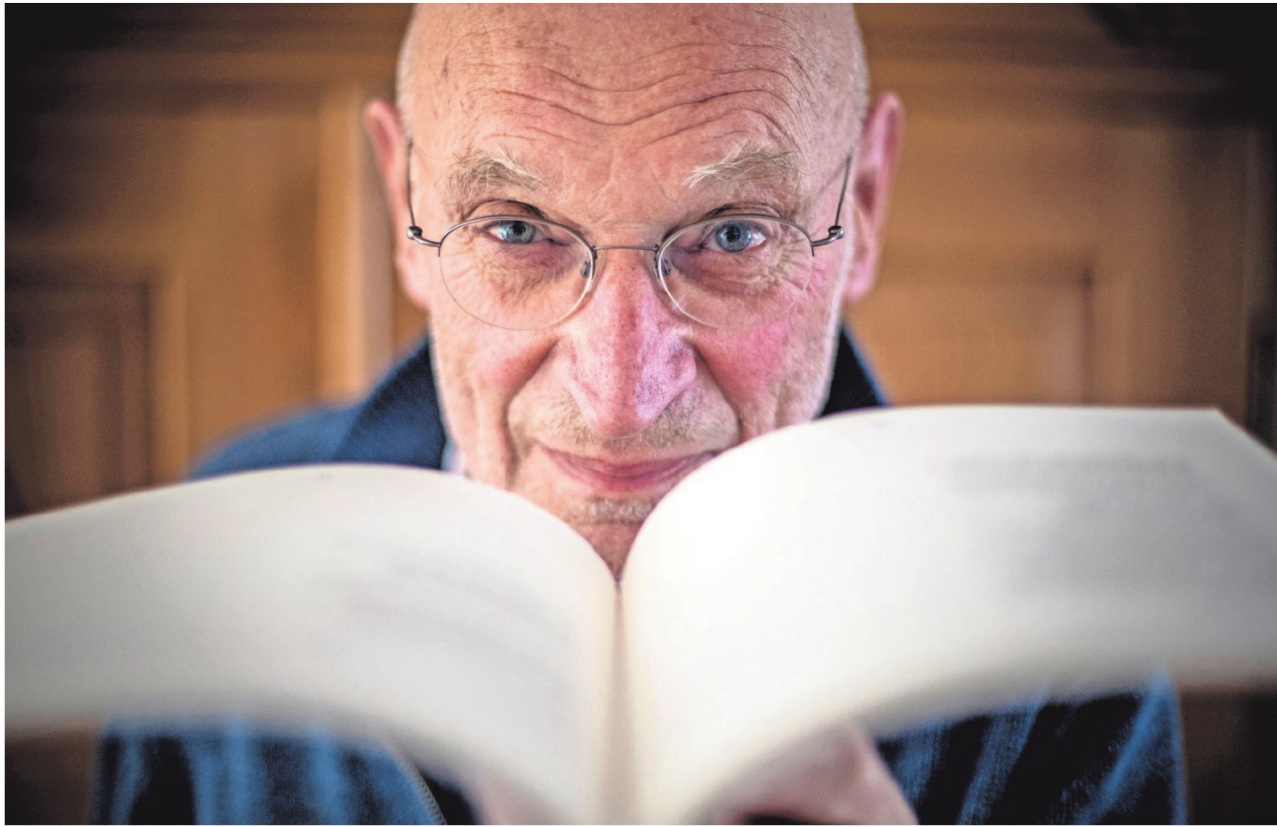

OUDER WESTLAND

In deze rubriek wordt teruggeblikt op een historische periode of gebeurtenis in Westland.

Niet alle historici houden ervan, *oral history*. Geschiedenis op basis van herinneringen van ooggetuigen. Dat deed de wetenschapper/dichter Joop Alleblas niet. Hij keek naar 'zijn' Wateringen en vertelt het verhaal in *Levertraan en drollenvangers*.

▲ Joop Alleblas is trots dat hij opnieuw, voor de zesde keer, is genomineerd is voor de nationale Prijs de Poëzie. FOTO THIERRY SCHUT

▲ Joop Alleblas en zijn zusje Bernadet in 1960 met de dagvangst. PRIVÉFOTO

Wateringen dat niet meer bestaat

Rien van den Anker

In de zeventiger Joop Alleblas schuilen fascinerende tegenstellingen. Enerzijds de wetenschapper, anderzijds de dichter. Soms de volwassen denker, dan weer het grote kind dat trots vertelt over zijn vissenhemel. Waar de vissegod woont, zijn eigen Efteling. Die vissensliefde is er al sinds zijn vader hem als broekie met hengel naar de polder meesleepte. „Pa is er zelfs de oorlogswinter mee doorgekomen, gevangen paling ruilde hij voor brood of spek. Er is, voor zover ik weet, zelfs een bevalling van mijn moeder mee betaald. Thuis ging het altijd over vissen. En inmiddels ga ik met de kleinkinderen ook naar de waterkant.”

Zijn echte passie voor de in het water levende dieren ontstond toen een neefje zei dat hij het maar zielig vond dat vissen dood gingen en Joop hem vertelde dat hij zich geen zorgen hoeft te maken 'omdat ze in de vissenhemel terecht zouden komen'. Hij tekende een hemel, waarin vissen doorleven als mensen en ook Nederlands praten. De tekeningen werden cartoons, inmiddels zijn er alweer negen boekjes over verschenen. 'Visman' Joop is er nog niet klaar mee; nummer tien is onderweg.

Alleblas komt uit een gewoon Waterings rooms-katholiek arbeidersgezin. Alhoewel, tien kinderen zouden we nu wel bijzonder noemen; Joop was de achtste. Hij was de enige die ging leren in een overvol huis(je) waar nooit rust was. Hij beschrijft dat hij lang om half vijf's morgens op-

stond met twee broers die bakker waren. En dat hij dan tot 7.00 uur in alle rust kon leren.

Hij belandde, zelf noemt hij het bij toeval, in Rotterdam, op de Erasmus Universiteit. Hij studeerde er economie, waar hij al snel interesse toonde voor de sociale kant van het ondernemen. Na de studie belandde hij bij het Landbouw Economisch Instituut en werd daar gestimuleerd verder te studeren. Er volgden jaren met bijna elke avond 'vele uren op zolder'. Hij promoveerde later in Wageningen.

Gelukkig

Hij kijkt terug op een gelukkig werkzaam leven, maar als je hem onverwachts op de man af vraagt wat hij echt had willen worden, antwoordt hij spontaan: dichter. Dat licht zag hij al toen hij ooit de Nacht van de Poëzie bezocht. „Dat kan ik ook, dacht ik, dat wil ik in ieder geval. Ik wilde de wereld wel vertellen wie ik ben, wat ik kan en dat ik dat ook kon opschrij-

ven. En ik wilde beroemd worden!”

Zijn tegenstrijdigheden tussen ratio en romantiek zijn volgens hem geen gevecht geweest en gaan bij hem harmonisch goed samen. Hij dichtte al op zijn veertiende en stuurde later ook gedichtjes naar blaadjes van bijvoorbeeld de Nederlandse vereniging van hengelaars. „Mijn hele leven heb ik de tijd verdeeld tussen werken en hobby.”

Maar dichtend realiseert hij nu de echte droom van zijn leven. Zijn tweede kant, de romanticus, die zich gedreven voelt door vooral de liefde en ook de historie. Zijn oeuvre is inmiddels omvangrijk, hij geeft dichtbundels en (cartoon)boeken uit op eigen kosten. Hij vindt het eigenlijk belangrijker dat hij wordt gewaardeerd en zo nu en dan wordt genomineerd voor de literaire prijs.

Hij vertelt trots dat hij opnieuw, voor de zesde keer, genomineerd is voor de nationale Prijs de Poëzie; dat hij met zijn gedicht *Opdringerig* tot

Naarmate de jaren vorderen kijk ik steeds meer terug, ook naar mijn eigen geschiedenis

—Joop Alleblas

de beste 100 van Nederland is gekozen. Een werk waarin hij probeert het begrip dementie uit de taboesfeer te trekken.

En dan is er nu die verhalenbundel waarin hij op geheel eigen wijze over zijn jeugd vertelt. In geschreven schetsjes die leeftijdgenoten direct zullen herkennen omdat ze niet alleen over Alleblas gaan, maar eigenlijk over specifieke kenmerken van het leven en de maatschappij van toen. Tekenen des tijds, van de jaren vijftig en zestig in de vorige eeuw.

„Ik heb lang getwijfeld over de titel van mijn boek. *Levertraan en drollenvangers*, dat leek me wel wat. Toen dacht ik weer, het moet *De Vaart* heten, omdat het dempen van de Wateringse Vaart tussen 1956 en 1958 zo'n ongekende verandering van mijn dorp betekende.” Uiteindelijk werd het toch die eerste titel. „De uitgever werd gek van me!”

„Naarmate de jaren vorderen kijk ik steeds meer terug, ook naar mijn eigen geschiedenis. Ik heb vooral de drang om te vertellen wat er allemaal is gebeurd. Ja, ook aan mijn kinderen en kleinkinderen.” Hij pauzeert even om het goed te formuleren. „Een wereld van nostalgie, in columns met allerlei variaties het leven door. Noem het een soort putten in je geheugen waarin al die bijzondere dingen zitten. Die je overigens, zo ontdek ik, wel mooier maakt. Dan komt toch steeds die romanticus in mij naar boven.” En bestaat zijn Wateringen nog? „Nee, het is natuurlijk totaal veranderd en het is mijn Wateringen niet meer. Te druk en ook te materialistisch.”

WATERINGEN

Pastoor bemoeide zich met gezinsplanning

Met het boek 'Levertraan en drollenvangers' gaat de lezer

terug naar naar de Wateringse, maar ook Nederlandse, jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw. Door zijn eigen bril geeft auteur Joop Alleblas een inkijkje in

zijn geboortedorp. Grote gezinnen waren in het katholieke dorp geen uitzondering. De pastoor bemoeide zich met de gezinsplanning. Dat betekende ook huisvestingsproblemen. Desnoods kwam er een opklapbed in de

woonkamer. Alleblas beschrijft zo strenge winters, karbiet bij de jaarwisseling, de grote schoonmaak, verlovingsfeesten, kunstgebitten, Pleegzuster Bloedwijn en paling uit het zwembad. Ook dat ingrij-

pemde dempen van de Wateringse Vaart komt aan de orde. Het boek kost 15 euro en is verkrijgbaar bij Bruna en The Read Shop, maar ook via schrijvers-tussen-de-kassen.nl of zijn e-mail joopalleblas@kpnmail.nl